

«إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا»

خداوند از کسانی که ایمان آورده‌اند، حمایت می‌کند (بخشی از آیه ۳۸ سوره حج).

ایمان سبز

رویش

حالا روزهای سرد سپید تمام شده‌اند و روزهای سرد سبز از راه رسیده‌اند. سرمای فروردین را دوست دارم، چون می‌دانم روز به روز بیشتر نخواهد شد. می‌دانم این سرما نسبت دیرینه‌ای با خورشید و آفتاب دارد و هر سال این موقع که می‌شود به راه می‌افتد تا خودش را به گرمای دل‌چسب برساند. فروردین می‌رود تا پس از روزهای سردی که دنیا به خودش دیده است، به اردیبهشت برسد. ماهی که نام آن بهترین تعبیر برای حال و هوایش است.

زمستان زیبایی‌های خودش را داشت. سپیدی یک‌دست خلقت شگفت‌انگیزی است. آن سکوتی که بیرون پنجره‌های خانه در جریان بود و آن «نت» آرام و نرم برف که تا صبح نواخته می‌شد. من سپیدی را دوست دارم، اما راستش تمام روزهای زمستان چشم‌انتظار اسفند می‌مانم تا رویش بی‌خبر سبز را از دل سپیدی‌ها نظاره کنم. سپیدی آرامش‌بخش است، اما سرسبزی ذات زندگی است.

من بارها، روزها و شب‌ها، کنار پنجره ایستاده‌ام و به خیابان و آسمان نگاه کرده‌ام. به درخت‌هایی که برگ‌هایشان را تکانده‌اند و به ابرهائی که سفت و سخت به آسمان چسبیده‌اند. جهان با من حرف می‌زند. نشانه‌های تو را نشانم می‌دهد. هر روز نشانه‌ای تازه، هر روز اتفاقی دیگر. یک روز باران، یک روز برف، یک روز ابرهائی که سقف آسمان را پوشانده‌اند. اما نمی‌بارند. یک روز خورشیدی که از پشت ابرها لیخندی محو می‌زند. هیچ روزی شبیه روز قبل نیست و این یعنی بزرگ‌ترین حرف دنیا «تغییر» است. چه کسی فکر می‌کرد از دل آن سپیدی یک‌دست و محض، از دل آن سرمای که انگار پایانی نداشت، سبزه‌ها جوانه بزنند؟ که آن سرمای بی‌وقفه تمام شود و خورشید به قاب پنجره‌هایم بتابد؟

بهار نشانه‌ی حمایت تو از زندگی است. پاداش آن‌هایی است که به آمدن دوباره روزهای سبز ایمان دارند. آن‌هایی که باور نکردند، سرمای سخت تا ابد ادامه دارد. بهار نشانه‌ی خوبی برای من است تا ته دلم گرم شود که تو همیشه از من و باورهای درستم حمایت می‌کنی. که روزها هر قدر هم سخت شده باشند، خوشی بزرگی در انتظارم است تا خستگی روزهای سخت و سرد را از تنم بیرون کند.

همیشه همین‌طور بوده است. در روزهایی که توفان‌ها می‌توانستند گرد قلمم بچرخند و باورهایم را بربایند، تو توفان را از من دور کردی و نسیم را به من هدیه دادی. همیشه بهار تازه‌ای در دست‌هایم داشتی و به موقع آن را بر من نازل کردی.

من به هرچه تو بخواهی ایمان می‌آورم، چون خیالم راحت است، حمایت می‌کنی. از روزهای پی‌درپی که سرما و برف مرا در خودم مچاله می‌کند، هراسی ندارم، چون بارها نشانم داده‌ای همه‌چیز تغییر خواهد کرد و هیچ روز سختی باقی نخواهد ماند. تنها اتفاق‌هایی که همیشه ثابت خواهند ماند، ایمان من و حمایت‌های تو و نیز بهارهایی است که برایم کنار گذاشته‌ای.

